

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 เป็นต้นมาได้มีการนำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาใช้ในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ทัศนีย์กับประเทศอื่นในระบบทุนนิยมที่มีความเจริญก้าวหน้า แผนพัฒนาฯ ฉบับต่าง ๆ ที่ผ่านมาล้วนส่งผลให้ประเทศไทยมีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และยังมีผลต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของประเทศตามมาอีกมากmany รวมถึงเกิดการขยายตัวของเมืองซึ่งเป็นศูนย์กลางในแต่ละภูมิภาคในเขตภาคเหนือ เมืองเชียงใหม่ได้กลายมาเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในภาคเหนือตอนบน เป็นศูนย์รวมทั้งในด้านเศรษฐกิจ การปกครอง การคุณภาพชีวิต สังคม ตลอดจนเป็นศูนย์รวมของสถาบันการศึกษามากมาย ทำให้เมืองเชียงใหม่เป็นเมืองที่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีการขยายตัวของเมืองออกไป จำนวนประชากรที่เข้ามาอาศัยอยู่ก็มีความหนาแน่นขึ้นเรื่อย ๆ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้มีการใช้ทรัพยากรเกินความจำเป็นประกอบกับมีการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตเพื่อให้ทันต่อการบริโภคของประชาชน จึงทำให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ ตามมากตามมา หนึ่งในปัญหาที่เห็นได้ชัดในปัจจุบัน อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง คือ ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้ ตลอดจนขาดการจัดการกับปัญหาที่ดี ไม่สามารถดำเนินแนวทางการจัดการอย่างยั่งยืนมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ปัญหาที่ความรุนแรงมากขึ้น

ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในเมืองเชียงใหม่อีกปัญหานึงที่เกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับการเจริญเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ได้แก่ ปัญหาของมูลฝอยที่น้ำส่วนหนึ่งก็นำมาจากการปริมาณของมนุษย์ที่เพิ่มจำนวนขึ้นตามลักษณะการอุปโภคบริโภคของประชาชนในเมืองเชียงใหม่ นอกจากนี้แล้ววิธีการจัดการของมูลฝอยที่มีอยู่ก็ยังขาดประสิทธิภาพและขาดความเหมาะสมทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของปริมาณของมูลฝอยและการจัดการของมูลฝอยมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้นทุกปี

สัดส่วนของปริมาณของมูลฝอยที่เกิดขึ้นจากชุมชนทั่วประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2544 พนว่าปริมาณของมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นต่อปีไม่นานนัก ในปี พ.ศ. 2540 มีปริมาณของมูลฝอย 13.5 ล้าน

ต้นต่อปี และเพิ่มขึ้นเป็น 14.1 ต้านตัน ในปี พ.ศ. 2544 ก็คือเป็นอัตราการเพิ่มของปริมาณยะ เนลี่ยร้อยละ 0.8 ต่อปีเมื่อเทียบกับการเพิ่มในช่วงปี พ.ศ. 2535 – 2539 ซึ่งเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 4.4 ต่อปี จะเห็นว่ามีขยะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ทั้งนี้เนื่องมาจากการพิจารณาทางเศรษฐกิจ ที่ ส่งผลต่อวิธีชีวิตความเป็นอยู่ และพฤติกรรมการบริโภค อีกสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะมีผู้คน多いใน การนำของเสียมาใช้ประโยชน์ โดยการใช้ช้า และรวมรวมเพื่อแปรรูปใหม่เพิ่มขึ้น (รายงาน สถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2545) ในส่วนของปริมาณยะมูลฝอยจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2544 มีประมาณ 550 ตันต่อวัน เนลี่ยประมาณ 0.8 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน (สุรีย์ นุญญาพงศ์, 2546) และในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่จัดเก็บได้มีประมาณยะมูลฝอย ก็คือเป็น 260 ตันต่อ วัน (เทศบาลนครเชียงใหม่, 2545)

การกำจัดยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเมืองใหญ่ เช่น เทศบาล และเขตเมืองใหญ่ที่เป็นศูนย์กลางความเจริญ ในระดับเทศบาลนคร เทศบาลเมือง จะมีการ จัดสร้างสถานที่กำจัดยะมูลฝอยแบบถูกสุขลักษณะ แต่ยังมีปัญหาในด้านการดำเนินการ เนื่องจากขาดการบริหารจัดการ ทั้งในเรื่องของการดำเนินการและบุคลากร รวมทั้งการเก็บ ค่าธรรมเนียมขาดประสิทธิภาพ บางแห่งมีปัญหาการต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่ แต่ปัญหา สำคัญคือ การจัดการปัญหาแบบคร่าวๆ ซึ่งต้องการการประสานงานเพื่อการจัดระบบที่มี ความสมบูรณ์ (กรมควบคุมมลพิษ, 2543) ดังกรณีของเทศบาลนครเชียงใหม่ในอดีตที่ผ่านมา เทศบาลได้จัดการกับยะมูลฝอยโดยทำการว่าจ้างบริษัทเอกชนในการจัดการยะโดยคิดค่ากำจัด ในอัตรา 550 บาทต่อตัน ในขณะที่เทศบาลนครเชียงใหม่ผลิตยะมูลฝอยในปริมาณ 310 ตันต่อ วัน ดังนั้นค่าใช้จ่ายในการกำจัดมูลฝอยจึงตกประมาณ 170,500 บาท ต่อวัน รวมไปถึง ปัญหาในเรื่องสถานที่กำจัดยะมูลฝอยที่ได้รับการต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่ จนทำให้ โครงการสร้างระบบการกำจัดยะมูลฝอยขนาดใหญ่ประสบกับปัญหา

กล่าวไกว่าจะมีการจัดการยะมูลฝอยเป็นปัญหาร่วมกันของทุกคนทุกฝ่ายและเป็นปัญหาสังคมที่ ประชาชนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการกับปัญหาของมูลฝอย ทั้งในฐานะที่เป็นผู้ลักลอบ หรือผู้ก่อขยะมูลฝอย และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการจัดการกับปัญหา

จากสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการยะมูลฝอยในรูปแบบต่าง ๆ เทศบาลนครเชียงใหม่ จึงได้จัดตั้งโครงการชุมชนร่วมใจคัดแยกขยะเพื่อเริ่ze คิด ในปี พ.ศ. 2544 โดยจัดตั้งศนาการยะ ในชุมชนทั่วทั้งเขตเทศบาล จำนวน 65 ชุมชน ทำการคัดแยกขยะแล้วนำไปจำหน่ายที่ตลาด กลางประจำเดือน โดยตลาดกลางของเริ่ze คิด ที่เปิดดำเนินการนั้นมีอยู่ 3 แห่ง ได้แก่ ตลาด กลางประจำเดือน กวีวิชัย และแห่งเมืองราย เพื่อให้ประชาชนทุกหลังคาเรือนในเขต

เทศบาลนครเชียงใหม่มีส่วนร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาภัยน้ำดืดอย่างต่อเนื่อง โครงการดังกล่าวได้ก่อตัวเริ่มดำเนินการเมื่อ วันที่ 1 มีนาคม 2544 มาจนถึงปัจจุบัน ประชาชนในชุมชนต่าง ๆ ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้ให้ความร่วมมือปฏิบัติตามในการคัดแยกขยะภายในชุมชนและเพื่อให้มีสิ่งของใหม่เป็นเมืองที่สะอาด มีการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ และโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่หน่วยงานภาครัฐ คือ เทศบาลนครเชียงใหม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาภัยน้ำดืดในเขตเทศบาล และมีความเกี่ยวเนื่องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน โครงการจึงจะประสบความสำเร็จ สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายได้ ดังนั้น ผู้ศึกษานี้มีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการโครงการคัดแยกขยะเพื่อริใช้คิดโดยชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยได้ศึกษาชุมชน 2 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนหมื่นเงินกอง ตำบลพะสิ่งห์ และชุมชนสวนดอก ตำบลสุเทพ ซึ่งทั้งสองชุมชนดังกล่าวได้เข้าร่วมโครงการคัดแยกขยะเพื่อริใช้คิดโดยให้ประชาชนในชุมชนดำเนินการจัดการขยะด้วยตนเอง และอยู่ในความดูแลของสำนักงานแขวงศรีวิชัย จากผลการดำเนินงานในระยะแรก ๆ ของโครงการ ชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต่างก็ได้ให้ความร่วมมือและดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ต่อมาในภายหลังความร่วมมือในการดำเนินงานจากชุมชนในเขตเทศบาลได้ลดลงและบางชุมชนก็ได้มีการยุติการดำเนินงานในรูปแบบของการมีส่วนร่วมภายนอกชุมชนเดียวเพียงแต่ผู้ที่มีอาชีพเก็บขยะเก่าที่อาศัยอยู่ในชุมชนได้คัดแยกขยะเพื่อนำไปขาย หรือบางชุมชนที่มีการเข้าร่วมโครงการแต่ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน จึงเป็นการให้ความร่วมมือกันทางเทศบาลเป็นครั้งคราวตามแต่เทศบาลจะมีโครงการด้านการจัดการขยะและขอความร่วมมือจากประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลให้เข้าร่วมทำกิจกรรม ชุมชนสวนดอกที่ผู้ศึกษานี้ได้เลือกขึ้นมาเพื่อศึกษานี้เป็นชุมชนหนึ่งดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ส่วนชุมชนหมื่นเงินกองเป็นอีกชุมชนหนึ่งที่ผู้ศึกษานี้เลือกมาเปรียบเทียบกับชุมชนสวนดอก ทั้งนี้เนื่องจากผลการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มจัดทำโครงการเป็นต้นมาประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องโดยการเลือกคณะกรรมการสำรวจรับผิดชอบในส่วนของการคุ้มครองชุมชน รวมไปถึงศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการในการดำเนินงานจัดการขยะระหว่างสองชุมชนดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดจนชุมชนที่

จากเหตุผลข้างต้นทำให้ผู้ศึกษาได้มีความสนใจและตัดสินใจเลือกชุมชนทั้งสองแห่งเพื่อมาศึกษาเปรียบเทียบในด้านรูปแบบการดำเนินงานจัดการขยะในชุมชนตามโครงการคัดแยกขยะเพื่อริใช้คิดระหว่างชุมชนหมื่นเงินกองกับชุมชนสวนดอก และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของชุมชน รวมไปถึงศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการในการดำเนินงานจัดการขยะระหว่างสองชุมชนดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดจนชุมชนที่

ประสบกับปัญหาของมนุษย์อย่างในชุมชน ได้นำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการจัดการของมนุษย์อย่างในชุมชนอื่นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการดำเนินงานจัดการของชุมชนตามโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิลของชุมชนที่มีเงินกอง และชุมชนสวนดอก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการดำเนินงานของชุมชนตามโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินงานจัดการของชุมชนระหว่างชุมชนที่มีเงินกองและชุมชนสวนดอก

1.3 สมมติฐาน

1. การดำเนินโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิลของชุมชนที่มีเงินกองมีแหล่งการรับรู้ข่าวสารแตกต่างจากชุมชนสวนดอก
2. การดำเนินโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิลของชุมชนที่มีเงินกองกับชุมชนสวนดอกมีปัจจัยด้านบทบาทของผู้นำชุมชนแตกต่างกัน
3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิลของชุมชนที่มีเงินกองกับชุมชนสวนดอกมีความแตกต่างกัน
4. การดำเนินโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิลของชุมชนที่มีเงินกองมีปัจจัยด้านความตระหนักรถต่อการคัดแยกขยะอย่างแตกต่างจากชุมชนสวนดอก

1.4 ขอบเขตการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบพื้นที่ 2 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนที่มีเงินกอง ตำบลพระสิงห์ และชุมชนสวนดอก ตำบลสูเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ศึกษาครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ความเป็นมาของโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล ในด้าน สถานการณ์ ปัญหาขยะในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ และพื้นที่ศึกษา นโยบายในด้าน การจัดการปัญหาขยะ แผนงาน โครงการ ทางเลือกและการตัดสินใจนำเสนอ โครงการดังกล่าวเข้ามาใช้ในการแก้ปัญหาขยะในชุมชน และผลการ ดำเนินงานโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิลของชุมชนในเขตเทศบาลนคร เชียงใหม่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 - ปัจจุบัน
- 2) บริบททั่วไปของชุมชน ได้แก่ สภาพโดยทั่วไปของชุมชนมีเนินกอง และชุมชนสวนคอก ความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ศึกษาต่อ โครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล
- 3) กระบวนการดำเนินงานจัดการขยะตามโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล ของชุมชนมีเนินกองและชุมชนสวนคอก ประกอบด้วย การเตรียม แผนงาน วัสดุประสงค์ และ เป้าหมายของการจัดทำโครงการ
- 4) ปัจจัยในการดำเนินงาน โครงการของชุมชนมีเนินกองและชุมชน สวนคอกในการจัดทำ โครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล ประกอบด้วย การ รับข้อมูลข่าวสาร โครงการ พฤติกรรมการเข้ามามีส่วนร่วม บทบาทของ ผู้นำชุมชน รวมไปถึงความตระหนักของประชาชนในชุมชนที่เข้าร่วม โครงการ
- 5) เปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินงาน โครงการคัดแยกขยะระหว่างชุมชน ที่มีเนินกองและชุมชนสวนคอกตาม โครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล

1.4.3 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ทำการศึกษารังนี้ได้กำหนดแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1) กลุ่มของผู้บริหารและจัดการ โครงการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการจัดทำและดำเนินงานตามโครงการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ ฝ่ายงานบริการรักษาความสะอาด เทศบาลนครเชียงใหม่ กองสวัสดิการ สังคม และสำนักการศึกษาแขวงศรีวิชัย
- 2) กลุ่มของประชาชนในพื้นที่ศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ผู้นำชุมชน รวมไปถึงประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนมีเนินกองและชุมชนสวนคอก

1.5 นิยามศัพท์

การจัดการโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล หมายถึง รูปแบบของกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านขยะมูลฝอยของเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยเน้นในด้านการปลูกจิตสำนึกรักษานิเวศน์ ในการรักษาสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยในชุมชน การลดปริมาณขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล นครเชียงใหม่ และเป็นการสร้างรายได้แก่ประชาชนในชุมชนจากการคัดแยกขยะรีไซเคิล

ตลาดกลางขยะรีไซเคิล หมายถึง พื้นที่สาธารณะของชุมชนซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณแขวงภาวิช แขวงศรีวิชัย และแขวงเมืองราย ที่ใช้เป็นศูนย์กลางสำหรับการซื้อ – ขายรีไซเคิลวัสดุเหลือใช้ 4 ประเภท ได้แก่ โลหะ แก้ว พลาสติก และกระดาษ

กระบวนการดำเนินงานจัดการขยะ หมายถึง ขั้นตอนตั้งแต่การตัดสินใจ การออกแบบ การจัดทำแผนงาน วัตถุประสงค์ เป้าหมายของโครงการ รวมไปถึงประสิทธิภาพ การดำเนินโครงการ

การรับข่าวสาร หมายถึง วิธีการรับรู้ข่าวสารจากผู้ส่งไปถึงผู้รับและความถี่ของการรับข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิลจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นำชุมชน เพื่อนบ้าน หอกระจายข่าวของชุมชน วิทยุ โทรทัศน์และต่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

ผู้นำ หมายถึง ผู้นำชุมชนหรือประธานชุมชนที่มีตำแหน่งอำนวยหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานเพื่อชุมชน

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมวางแผนตัดสินใจในการดำเนินการและการติดตามประเมินผลในกิจกรรมการพัฒนา

ความตระหนักรถต่อการคัดแยกขยะ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมต่อการมีความรู้และความสำนึกรับผิดชอบ เห็นความสำคัญ ให้ความสนใจและใส่ใจปฏิบัติตามหลักการจัดการและคัดแยกขยะมูลฝอยที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ